

Simfònics al Palau

2018|2019

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Orquestra
simfònica
del Vallès

Una galàxia de músiques

DISSABTE, 17 NOVEMBRE 2018 – 18.30 h
Palau de la Música Catalana - *Sala de Concerts*

Una galàxia de músiques

Iván Morales, guió i actor
Rubén Gimeno, director
Orquestra Simfònica del Vallès

I PART

Frankenstein
PATRICK DOYLE (1953)

2001: Una odisea del espacio
"Así habló Zarathustra"
RICHARD STRAUSS (1864-1949)

Fahrenheit 451
BERNARD HERRMANN (1911-1975)

El planeta dels simis
JERRY GOLDSMITH (1929-2004)

Cocoon
JAMES HORNER (1953-2015)

Terminator
BRAD FIEDEL (1951)

Blade Runner
VANGELIS (1943)

Jurassic Park
JOHN WILLIAMS (1932)

II PART

Superman
JOHN WILLIAMS

Alien
JERRY GOLDSMITH

ET
JOHN WILLIAMS

Encuentros en la tercera fase
JOHN WILLIAMS

Star Trek
JERRY GOLDSMITH

Star Wars
JOHN WILLIAMS

Durada aproximada: 90 minuts

Col·labora

West Side Story

Festival de valsos i danses

Txaikovski contra Napoleó

DISSABTE, 01.12.18 - 18.30 h
Sala de Concerts

Dvorák *Carnaval*
Yoshimatsu *Cyberbird saxophone concerto*
Rodgers *Carousel Waltz*
Bernstein *West Side Story*

David Salleras, saxòfon
Chris Duigan, piano
Marc Cabero, percussió
James Ross, director
Orquestra Simfònica del Vallès

Preus: 18, 32, 39, 52 i 68 euros

DISSABTE, 22.12.18 - 18.30 h
Sala de Concerts

*Vals de l'Emperador · Sota llamps i trons ·
Ruslan i Ludmila, obertura · Troika ·
Orfeu als inferns, obertura · Amorosa ·
Floreix l'ametller · Devil's Galop ·
"Aragonesa" i "Habanera", suite Carmen ·
Conga del Fuego Nuevo ·
"Una voce poco fa" · Al bell Danubi blau*

Marta Valero, mezzosoprano
Diego Martín-Etxebarria, director
Orquestra Simfònica del Vallès

Preus: 18, 29, 38, 48 i 56 euros

DISSABTE, 19.01.19 - 18.30 h
Sala de Concerts

Kodály *Háry János*
Txaikovski *Variacions rococó per a violoncel i orquestra*

Anne Gastinel, violoncel
Doug Fitch, realitzador de la pel·lícula
Háry János
James Ross, director
Orquestra Simfònica del Vallès

Preus: 18, 32, 39, 52 i 68 euros

Una galàxia de músiques és dues coses alhora. Dues coses que dialoguen entre elles i, d'alguna manera, s'alimenten mútuament. Una és un recorregut musical per algunes de les melodies més boniques i emblemàtiques de la història del cinema. Concretament, del cinema més lliure, més creatiu, més visionari i clarament més obert a la creació d'universos imaginaris, que, gairebé sempre, es reflecteixen en el nostre: la fantasia com a sublimació de les nostres necessitats, de les nostres pors, dels nostres desitjos. Amb la direcció de Rubén Gimeno i a partir d'un guió d'Iván Morales, l'Orquestra Simfònica del Vallès proposa un emocionant viatge sonor a través d'algunes de les pel·lícules més importants i influents del cinema fantàstic, de ciència-ficció i de terror de tots els temps.

Úniques, inoblidables, somiades i concebudes pels grans mestres de la música de cinema, les melodies de *2001: Una odisea del espació* (1968), *Star Wars* (1977), *Encuentros en la tercera fase* (1977), *Superman* (1978), *Alien* (1979), *Blade Runner* (1982) o *ET* (1982), entre moltes altres, se succeeixen en un homenatge a la fantasia que, alhora, és una invitació a recordar la nostra història com a espectadors. I aquí entra en joc la segona cosa a la qual em referia al començament d'aquest text: en aquesta selecció de pel·lícules, reviscudes mitjançant les seves imponents bandes sonores, hi és absolutament tot. Hi ha les nostres primeres preses de contacte amb la fantasia en el cinema i amb la fantasia en general: és possible oblidar l'efecte que va tenir sobre nosaltres veure per primera vegada *2001: Una odisea del espació?*, i l'aclaparadora

experiència sensorial que va significar llavors (i que encara significa avui) escoltar-hi les notes de "Así habló Zarathustra"? També hi ha el nostre descobriment del sentit de la meravella, la nostra sorpresa davant l'imponent monòleg final de *Blade Runner* (i davant la música de Vangelis, reflex d'un món a la deriva i despulat de cap possibilitat d'esperança), o davant la icònica escena de les bicicletes d'*ET*, símbol de diverses generacions, amb la música de John Williams fixant-les a l'aire i a la nostra memòria per sempre. Hi ha la possibilitat, com passa amb *Encuentros en la tercera fase* (una altra vegada Williams, amb una partitura fonamental tant per generar el suspens del relat com per construir-ne la dimensió emocional), de viatjar a mons i a galàxies imaginaris per retrobar-nos, per paradoxal que sigui, amb la nostra realitat: la fragilitat de l'home, la por envers l'inconegut o la complexitat de les relacions familiars i afectives. I hi ha, finalment, la idea més bella, la del llegat, posada literalment en escena per Iván Morales per mitjà de la relació entre un pare i el seu fill. Aquesta selecció de pel·lícules i, sobretot, les partitures que les completen i eleven, parla, també, de la transmissió de coneixement, de com expliquem el cinema i, per extensió, la vida a les generacions que ens segueixen. Gaudiu del viatge.

Desirée de Fez

Periodista i autocrítica de cine

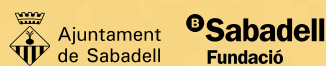
Orquestra
simfònica
del Vallès
som clàssics
som moderns

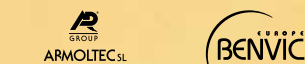
www.osvalles.com

>> Comparteix la teva experiència del concert a Twitter: **#Galaxiademusiques_osv** a @osvalles

Patrocinadors i col·laboradors principals de l'OSV

Col·laboradors de l'OSV

Mitjà oficial

L'OSV forma part de

Al cicle Simfònics al Palau col·labora:

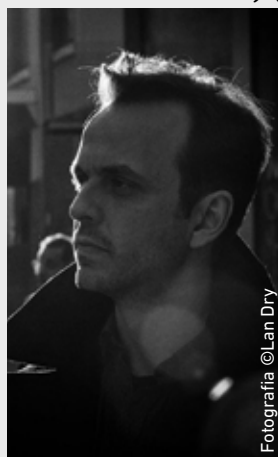
Amb el suport de:

Troba'ns a:
www.palaumusica.cat
www.orfeocatala.cat
www.osvalles.com

Iván Morales, *guió i actor*

Fotografia ©Lan Dry

(Barcelona, 1979). Inicia els primers passos com a actor, treballant a les ordres de talents indiscutibles com Isabel Coixet, Dario Argento, Agustí Villaronga, Daniel Monzón, etc., amb qui ha après en la pràctica la complexitat del treball interpretatiu, cosa que l'ha ajudat després a passar a l'altra banda i a dirigir actors amb el màxim d'empatia i coneixement de l'ofici. Paral·lelament ha anat desenvolupant una trajectòria com a escriptor dramàtic. Va debutar com a director l'any 2000 amb el curtmetratge *Ha llegado el momento de contarte mi secreto* i *Dibujo de David*. Com a director teatral ha dirigit alguns dels èxits indiscutibles de la cartellera barcelonina dels últims anys. Amb *Sé de un lugar* no va deixar de viatjar per tot el món durant set anys, a més de guanyar nombrosos premis. Algunes altres de les obres que ha escrit o ha dirigit, o totes dues coses alhora, són *Jo mai*, *Cleopatra*, *Els desgraciats* i *Wasted*. Com a guionista i *showrunner* ha estrenat la sèrie de TV *Heavies tendres*. També treballa com a professor d'interpretació i direcció d'actors en algunes de les escoles més prestigioses de Barcelona, com Escac, Estudi Laura Jou i l'Obrador de la Sala Beckett.

Rubén Gimeno, *director*

Fotografia ©Ricardo Ríos

S'inicià en la direcció amb James Ross i es graduà a la Universitat de Maryland. Posteriorment estudià al Conservatori d'Estocolm, amb J. Panula, A. Gilbert, E. P. Salonen, J. P. Saraste i L. Slatkin. Ha col·laborat amb moltes orquestres espanyoles (simfòniques de Galícia, Bilbao, Principat d'Astúries, Tenerife, Nacional de España, Orquestra d'Euskadi, OBC, Ciudad de Granada, Comunidad de Madrid, Palau de les Arts de València, etc.) i estrangeres (Norrköping Symphony, Gavle Symphony, Orquestra de Cambra de Ginebra, MMCK del Japó, Nacional de Colòmbia, etc.). Va ser director titular de l'Orquestra Simfònica del Vallès del 2009 al 2016. Ha col·laborat amb solistes importants, com Midori, S. Isserlis, D. Sitkovetski, K. Gerstein, M. Bayo o M. Camilo.

Orquestra Simfònica del Vallès (OSV)

Va néixer el 1987 en el si de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell i molt aviat s'estructurà com una societat anònima laboral, en què els treballadors en són alhora els propietaris. La seva activitat se centra a la ciutat de Sabadell, amb una temporada pròpia i com a orquestra del circuit Òpera a Catalunya, i al Palau de la Música Catalana, amb el cicle de concerts Simfònics al Palau. N'han estat directors titulars A. Argudo, J. Mora, S. Brotons, E. Colomer, D. Giménez Carreras, Rubén Gimeno i James Ross. Des del setembre del 2018 ho és Xavier Puig. Ha rebut el Premi Nacional de Música 1992, atorgat per la Generalitat de Catalunya, i la Medalla d'Honor 2012 de la ciutat de Sabadell.